

ORONGONG

listopad 2008

časopis oddilů
ORONGO a HESPERIA

ORONGONG

Pikantnosti z Podzimnin o Osudových osmičkách

Újmy na zdraví: Uprchlíci z 38 zachráněni; Železná opona v 48 zdolána (někteří ji zdolali doslova po hlavě, že jo Opice?); nováček Milan po známém zavolání „Všichni ke mně!“ s ostatními vyrazil za Methanem a při dychtivém pokusu dotknout se Methana první, uštědřil v houfu sápadícího se na Methana pořádný políček; novačka Julie T. nechtěla přitahovat tolik svoji pozornost, ale brekem si příliš nepomohla; Kukla se odmítala účastnit Nagana 98, ale po vydařeném přemlouvání bránila branku tak urputně, že by i Dominik koukal;

Nevšední zážitky: Díky „moderním současným“ mapám jsme se všichni ztráceli, avšak nejvíc jsme se nahledali Motýla a Deli; Hesperky se účastnily Miss Podzimnin za účasti tvrdé nekompromisní poroty Motýla, Mandelinky a Deli; Romeo skrývá svoji skautskou identitu a lakuje spolucestující v autobusu, že jsme Klub Mladých fotografů; Kuba po několikaletém působení ve skautu obdržel přezdívkou „Citrón“; Maruška a Zůza jakožto sestry Jágrovy statečně bojovaly proti Opici, který zvítězil v Naganu; Lišák nám se svým notebookem a dataprojektorem připomínal události odehrané v roce končícím na 8; Šnek je přitahovač silných příběhů; Vyblbli jsme se ve volarském bazénu; Šnek a Hřebík se stali obětí Světlušek, které na ně rády skákaly a praly se s nimi

Hlášky: Kopretina: „Ifko, tobě ty plavky sluší. Ty by se hodily k našemu závěsu!“
Kola: „Šneku, chceš se mnou kamarádit? Šnek: „Jo.“ Kola: „Kamarádi si říkají přání. Tak já ti přeju, aby sis zlomil vaz.“
Deli po 2hodinovém ztracení narazí na Horala: „Tak tebe jsem fakt vidět nechtěla!“
Dešť: „Neměli bychom dávat dlouhý přezdívky. Zkrácením se z Kopretiny stane Kopr, z Paprska Prso...“
Jarda volá Ifce, která má puštěný mobil na handsfree: „Čau brouku.“ K Jardově lítosti odpoví Hřebík: „Čau Jardo.“
Romeo při hře Alibi: „Měla Katka boty? A měla ponožky? Smrděly Katce nohy? Kde byly boty?“
Šnek: Tak jsem tam čekal u pivovaru a vedle mě stál takovej barák a najednou ke mně přišel nějaký týpek a ptá se mě jestli je doma Martin a já že neznám Martina a on jestli je doma a já že fakt nevím. Pak tam kolem šly 2babky a povídaly si, pak kolem mě projel traktor a v tom pivovaru byla spousta starých kočárků! Jo a to ještě nevíte, že tam byl takovej okap a z něho rostl takovej smrček! Hustý!“
Lišák později na Šneka: „Už se našel Martin?“
Hřebík: „Ty bláho, já nějak fotrovatím.“

Zdolaná místa: Šumava- Volary, Boubín, Bobík, Stožec....

Rozhovor zvědavé Koly o původu Methanovy přezdívky:

Kola: „Methane, proč jsi Methan?“

Kdosi na Kolu: „Víš co je methan?“

Kola: „Néééé.“

Kdosi: „To je pšouk!“

Kola se s leknutím dává na 10metrový odstup od Methyho.

Romeo kazí plány Hřebíkovi, který chtěl nechtě chce získat číslo atraktivní číšnice:

Práskač Romeo na mladou číšnici: „Nedávejte mu Vaše číslo, on se vsadil, že mu ho dáte!“

Číšnice suveréně na Hřebíka: „Jó?? A kolik za to dostaneš, že bychom se rozdělili??:)“

Hřebík: „Nic, to je jen tak.“

Číšnice odchází.

Báseň, která musela obsahovat 4 slova- žába, knírek, boty, utěrka. Pojdme se podívat, jak se zadáním naše rádkyně na naší výpravě popraly.

Ifka©

Kdopak se to za utěrkou schovává,

á, to je žába parádívá.

Chce nás něčím překvapit,

knírek si nalepit!

A potom v rákosí

s Vážkami klábosí.

Co to Vážka Deli vidí,

vydra se nám vodou řítí.

Tahle hnědá vydrůška,

to je naše kámoška.

Tráva se hýbe, někdo píská,

to je naše vedoucí Myška

Myška skočí na botu,

čichá... cítí kapotu.

Začíná náš velký sněm,

kdopak to je všechno v něm?

Na sněmu se klábosí,

boty se tam nenosí.

A když je půl desátý,

Světlušky už odchází.

Když odbíjí desátá,

jdeme do stanu tra la lá!

Mandelinka a Motýl

Fotoreportáž z Podzimek

Deli zdolává Železnou oponu

Alpy z Boubína

Nábojnicová hlava

Ze závěrečné hry

Methan

ORONG 5 NG

LUCERNA

program pro dívčí oddíl HESPERIA – LISTOPAD 08

Ahojte holčiny

Blíží se významná událost. Významná zvláště proto, že nás kvůli ní čeká všechny spousta práce a připravování, za které pak (doufejme) přijde zasloužená odměna ve formě (dlouhého a hlasitého) potlesku.. Samozřejmě píš o Akademii, snad nejkulturnější oddílové akci vůbec. Všechny listopadové schůzky snad kromě oddílovky budou hlavně o vymýšlení a nacvičování divadelního představení, které ovšem musíme taktéž vymyslet. Takže hurá do toho, každý nápad je vítán.

Takto bude vypadat plán akcí na listopad:

5.11. Oddílovka, která právě končí (případně už byla)

12.11. Družinová, Taškentská, družiny 16:30-18:30h, Světlušky do 18h

14.-16.11. VÝPRAVA s Myškou pojedeme na skautskou základnu Senečák – stejně jako loni – která je pro nacvičování jako stvořená

S sebou: teplé oblečení, spacák+karimatku, přezůvky do chaty. Jídlo: společná sobota: snídaně, oběd, večeře, neděle: snídaně, oběd. Což znamená jednak, že nezapomenout páteční večeři a nechat si trochu místa v batohu na společné jídlo. K dispozici bude vybavená kuchyň, takže nádobí není třeba. Pítí: pitná voda tam je, přes den se bude dělat výborný ovocný čajík od Rajčat velkého a mini.

Sraz 16:50 Hlavní nádraží

Návrat v neděli v 18:45 tamtéž

Kolik s sebou peněz: upřesním, počítejte do 200

19.11. Družinová Taškentská, družiny 16-18h, Světlušky 16-17:30, vede Elí

26.11. Družinová Taškentská, družiny 16-18h, Světlušky 16-17:30, vede Ifka

3.12. Oddílovka, pro všechny 16:30 – 18:30, nezapomeňte oddílová trička (novačky jednobarevné, tmavě modré tričko).

6.12. AKADEMIE divadelní představené pro rodiče a známé.

Pro účinkující: sraz už od rána v Taškentu na generální zkoušku a poslední dopilovávání, takže kostýmy a rekvizity s sebou. Skončily bychom v poledne, kdy můžete zajít domů na oběd a sejdem se potom před školou Tábořská, v oddílových trikách a hlavně opravdu všemi rekvizitami.

Pro diváky: budeme se na vás těšit, bude nějaký fotograf a kameraman?

Plán akcí na listopad 2008

13.11. Družinovka

Medvědi od 17 do 19 v Taškentu, Rysi a Káňata ve stejnou dobu v 7domkách. S sebou povinné věci na schůzku.

14.-17.11. výprava se ruší/ přesouvá o týden více v článku

20.11. Družinovka

Rysi od 17 do 19 v Taškentu, Medvědi a Káňata ve stejný čas v 7domkách. S sebou věci na schůzku.

21.-23.11. 168. výprava na celý víkend

info bude do schůzky 13.11. (včetně)

27.11. nacvičování Akademie, sraz pro všechny do 17:00 v 7domkách, konec v 19:00, s sebou kostýmy a další pomůcky.

4.12. Oddílovka nacvičování Akademie, sraz v 17:00 v 7domkách, konec v 19:00, s sebou rekvizity a další pomůcky na Akademii, oddílové triko

6.12 Generální zkouška aneb aspoň jednou si to předtím sjedem,

sraz v 9 v 7domkách, s sebou vše na Akademii, oběd, lístek na tram, oddílové triko

Půjdeme rovnou společně na Akademii. Která bude asi začínat ve dvě (upřesní pozvánka)

Jarda píše...

1/5. Přesně tolik má již oddílový rok za sebou. Co se stalo v poslední době? No hned na nějaké první radě v září vedoucí a roveři začali připravovat Podzimniny. Potom ještě následovali dvě další rady, kde jsme se dohadovali o tom, co budeme dělat o podzimninách, jak tam pojedeme, jaké budou výlety. No, bylo toho docela dost, na čem je nutné se dohodnout. A teď po nich si dovolím říct, že se podzimniny povedly. Byli tam věci, které se úplně nepovedly, jako závěrečná hra po městě. Mrzí nás to a teď víme na co si příště dávat pořádně pozor. Ale i přesto mám z podzimnin super pocit, že jsme parta, která dokáže takovou akci připravit a zrealizovat. Taky jsem rád, jak vysokou účast jsme měli na podzimninách.

Oproti tomu, mi přijde strašně velká škoda, že Vladivostok spojený s brigádou se nesetkal s tak velkou účastí, když den předtím nás na Kadislavce bylo mnohem víc. Ne vždy je život spojený jenom s zábavnými věcmi. Jako skauti bychom měli pečovat o naši klubovnu, kterou využíváme celý rok. O schůzkách a výpravách to nestíháme, tak jedno odpoledne na jaře a druhé na podzim není nijak moc.

A co nás čeká v listopadu? Budeme nacvičovat a připravovat Akademii. Ano letos i my kluci. Budeme tomu věnovat několik schůzek a jednu výpravu. Á propó. **Bohužel jsme nuceni posunout výpravu z víkendu 14.-17.11. na následující víkend 21.-23.11.** Jarda nemůže jet v prvním víkendu na výpravu, protože jede na vůdcovský kurz. Je to kurz, který má za cíl připravit dobré vedoucí k oddílům. Po tomto víkendu budou následovat ještě další čtyři, ale ty nekolidují zatím s víkendovými akcemi oddílu. Napadlo nás udělat dvě jednodenní akce pod vedením rádců a roverů. Ale je škoda nevyužít tohoto prodlouženého víkendu k tomu jet někam dál od Prahy, tak jsme se rozhodli výpravu přesunout. **Za případné komplikace se omlouváme**, ale doufáme, že je to nejlepší možné řešení situace.

Jinak bych velmi rád již teď pozval všechny rodiče, babičky, dědy, příbuzné a kamarády na Akademii, která se uskuteční 6.12.

Rodičovské fórum

Takže tu máme listopad...Indiánský bláznivý měsíc.

Říjen -Měsíc padajícího listí jsem prošvihla. Kadislavku, ke svému velkému smutku také, ovšem ne z plezíru, ale vinou zdravotní indispozice. Už teď se ale těším na další. A teď slíbené pravidelné vyprávění od Míly Nevrlého.

Ptačí listopad

Dny jsou kalné a na sítích se drží voda. Ale i tak je mnohem líp venku, nežli doma! V listopadu jsem nejraděj chodíval chytat a kroužkovat čížky. Je to doba, kdy zelenožlutí trpaslíci slétnou z hor do nížin, spojí se v hejna a v olšových stromořadích vybírají hnědá semínka z olšových šišticek. Semínka jsou drobná a mnoho šišticek musí čížci vyluštit, než se napasou! A tak luští od rána do večera, ze stromu na strom přeletují a vesele se při tom svolávají: je vzácností při tom vidět v listopadu čížka osamělého, jejich hejna jsou mnohdy víc než stakusová. Semínka jsou suchá, a tak čížci musí často pít. Nemají to k vodě daleko, olše rostou na březích vod, ale čížci chodí rádi pít na stále stejná místa. A tam ne ně číhají ptáčníci,čížky chytají a na běháčky jim připevňují ty nejmenší kroužky, které Ornitologická společnost vyrábí. V listopadu je možno zamazat

si boty blátem kvůli ptákům i v rozblácených oraništích. V tom měsíci tudy nenápadně táhnou jindy nevidaní ptáci: kulíci zlatí a kulíci bledí. Velcí, postavou téměř čejce podobní, bahenní ptáci. Hnízdí daleko od nás, na skotských vřesovištích, u jezer a rašelinišť Skandinávie. Srdce zrovna radostí poskočí, když náhodou padnete na vzácné hosty listopadových polí!!!

M.N.

Nádobky z březové kůry.

Pátřejte na výpravách po padlých a pokácených břízách a sloupávejte z nich pláty kůry. Je to skvělý materiál k rukodělným pracím. Kůru netvoří jen tenká bílá blanka na povrchu, musíte kmen naříznout do hloubky a stahovat kůru v celé její tloušťce. Na spodní straně mívá krásnou oranžovou, zelenavou, nebo okrovou barvu. Snažte se získat co největší neporušené kusy, stočte je, převažte motouzem a odnesete domů, nebo do klubovny. Před zpracováním můžete kůru, která ztratila pružnost namočit do vody. Nádobky z kůry vyráběli severoameričtí indiáni i sibiřští lovci. Na připravený plát kůry nakreslí stříh, vyřízní obrysy a začnů sešívát okraje lýkem provlečeným do silné jehly. Místo lýka můžeš užít i silného provázku. Hrdlo nádobky získá pevný tvar vrbovým, nebo svídotým proutkem, ohnutým do kruhu a připevněným k okraji lýkem, provázkem, nebo rozpůleným smrkovým kořínkem.

Indiáni i sibiřští lovci zdobili nádobky ornamenty a stylizovanými figurkami. Někdy je malovali, jindy vyškrabávali do kůry – každá vrstva má odlišnou barvu. Z březové kůry lze vyrobit ledascos. Třeba desky na deníček, nebo krabičku. Chce to jen trochu fantazie a chuť do činnosti. Radost je dvojnásobná. A taky – vánoce se blíží, může to být i tip na originální dárek.

A teď jedno z mnoha malých tajemství lesa.

Potřebuješ něco svázat a nemáš provázek? Vyhrab ze země smrkový, nebo modřínový koříněk, sloupni z nich kůru a máš přírodní provázek. Lze ho zavazovat i na uzel. Dokud je čerstvý udrží si svou ohebnost, s vysycháním ji pochopitelně ztrácí.

Malované kameny

Poprvé jsme je viděli kdysi dávno v knize o tajemstvích Velikonočního ostrova... ploché oblázky pomalované podivnými ptáky... Moc se nám tehdy líbily, a tak jsme na výpravách začali sbírat ploché a hladké kameny. Pak jsme na ně začali malovat, nejprve uhlíky z ohniště, pak tuší, a nakonec i olejovými barvami. Nejlépe vynikaly na kamenech jednoduché motivy -silně zjednodušené postavy zvířat, ptáků, lidí i fantastických bytostí. Dokonce jsme z nich uspořádali i malou výstavu. Originální a zajímavou. Malované kameny jsme pak dávali hostům, kteří náš oddíl navštívili. Ovšem také námět na dárek. Podzim je krásné období roku, každá roční doba má své úžasné specifikum. Jasně, že jako dítě jsem měla nejradši léto, protože to bylo neodmyslitelně spjato s prázdninami. Pak zimu, to byl sníh, blnutí na sáních, bobech, lyžích, bruslích, koulovačky a taky nějaké to volno. Jaro a podzim jsem tak nějak vnímala jakoby na okraj... Ale posléze jsem si začala všimát jak na jaře všechno doslova vybuchuje a hýří pestrými a výraznými barvami, vzduch voní, třeba i mokrou hlínou, bahnem, voňavá byla bahniště a rašeliniště po odtání sněhu... A podzim mi nikdy nepřipadal smutný. Naopak. Jedno z nejkrásnějších s nejfotogeničtějších období z roku. Syté a zralé barvy, teplé a nízké světlo.... Mlhy převalující se po loukách, či zlehka prostupující lesem. Deště se sněhem, které předznamenávají zimu... Na podzim jsem nejraděj vyrazela do

jizerskohorských lesů hledat pomníčky. Rozplétali jsme staré, zapomenuté příběhy, přehrávali si ve svých fantaziích vraždy, sebevraždy, dřevorubecké tragédie i jiná neštěstí, která se na tom, či onom místě stala. Celé hodiny a dny jsme podle neúplných popisů hledali kamenné obelisky, železné křížky v lesích či tabulky ve zmrzlých skal... Nosili jsme s sebou láhev vína a s každým pomníčkem a jeho příběhem si připili. Nejkrásnější byla ta putování o dušičkách... U křížků hořelo pár svíček a dodávaly v podvečerním šeru celému příběhu i okolí neskutečnou atmosféru. Některé křížky jsme hledali opakovaně i několik let-bezúspěšně, ale nevzdávali jsme to. Vždycky jsme byli odměněni za své úsilí.

Až se někdy octnete v Jizerských horách, zkuste nějaký ten křížek, pečlivě schovaný, na nejnemožnějším, či nejnepřístupnějším místě najít. Uvidíte jaký je to ohromný a ohromující pocit. Pak pokorně stojíte na místě, které je svědkem třeba sto, stopadesát let starého příběhu a před očima se vám odehrává ono dávné drama. Nikoho

probůh nenabádám, aby si z toho udělal sport a v honbě za skalpely pomníčků neviděl napravo nalevo! Ne! Občas, s úctou a pokorou. Pak to stojí za to!

Nedá mi to se v této souvislosti nezmínit o překrásném a fundovaném psaní v knize O Jizerských horách od M.Nevrlého. Tam ožívají mimo dalších zajímavých věcí příběhy starých i novějších pomníčků.

Komu se Jizerky zalíbí, měl by si tuhle knihu opatřit.

Já vlastním všechna 4 vydání a je to moje jizerskohorská „biblička“

Mějte se krásně, hodně povedených výprav a co nejbarevnější podzim.

Methanová

ORONG 11 NG

ORONGONG - BULVÁR !!!!!

Odjezdy rodičů nejsou vždy jednoduché!!! Soutěžní otázka:

Kdo na 1. obrázku křičí NEFOTIT! NEFOTIT!!! (neb je po náročné noci zcela společensky unaven a podle toho vypadá)?

Otázka č.2- Čí auto chcíplo a je roztláčováno? Též bylo asi společensky unavené!

Vítěz má u Methanové studentskou pečeť. Podotýkám, že soutěže se neúčastní rodinní příslušníci skrytou kamerou vyfotografovaných!!! Vyhrává ten, kdo odpoví správně a jako první!!

Methanová

ORONGONG –Listopad 2008, časopis oddílů ORONGO a HESPERIA

na tomto čísle se podíleli: Kamza, Ifka, Methanová, Methan

Cena: 5Kč, pro přispěvatele ZDARMA. Náklad: cca 40 výtisků